

**nowe
horyzonty
edukacji
filmowej**

CYKL | POZNAJEMY EMOCJE
GRUPA WIEKOWA | PRZEDSZKOLE

ANALIZA PSYCHOLOGICZNA

opracowanie: Marta Szydłowska

FILM | „Pettson i Findus – Mały kłopot, wielka przyjaźń”, reż. Ali Samadi Ahadi

Piękny, animowany film, w zabawny, prosty sposób poruszający ważne dla dzieci i dorosłych kwestie. Zaprezentowane emocje, szczególnie radość ze wspólnego przebywania, wymyślenia, gotowania, jedzenia, rozmów, są inspiracją do zauważania małych radości w codziennym życiu. Staruszek Pettson, żyjący samotnie z kilkoma kurami, dostaje pod opiekę małego kocurka. Od tej chwili jego życie ulega zmianie i radość z tworzenia wynalazków, np. „zmiatacza okruchów ze stołu”, może dzielić z Findusem. Razem spędzają każdą chwilę, celebrując najdrobniejsze aktywności czy sytuacje, w których dbają o siebie, bawią się, śmieją. Wymyślają najróżniejsze zadania, których wspólna realizacja umacnia ich przyjaźń, a często jest ważną życiową lekcją dla Pettsona i Findusa. Mamy okazję towarzyszyć bohaterom w ich odważnym działaniu, na które my, dorośli, mamy zbyt racjonalny umysł. Organizowanie kilka razy w roku, wedle życzenia Findusa, wymyślonych urodzin kocurka i przygotowanie z tej okazji przepyszego tortu naleśnikowego, szycie przez Pettsona zielonych spodni czy budowanie domku na drzewie dla przyjaciela pokazują dbanie o siebie, czułość, troskę. Poruszony w filmie temat zazdrości jest ważnym wątkiem do omówienia z dziećmi w wieku przedszkolnym, w kontekście kształtowania się systemu wartości, myślenia o innych, szanowania siebie i innych, nauki życzliwości, troski, budowania bliskich relacji.

TEMATY DO OMÓWIENIA

Film stwarza okazję do omówienia z uczniami trzech tematów:

- Emocja – radość;
- Przyjaźń;
- Zazdrość.

Emocja – radość

W filmie w piękny, bajkowy sposób pokazane zostały różne emocje, jednak na uwagę zasługuje radość. Bada, sąsiadka Pettsona, podczas zbierania grzybów w lesie znalazła małego koczurka. Stwierdziła, że najwłaściwszym opiekunem dla takiego maleńkiego stworzenia będzie samotnie żyjący starzec. Mały kocurek Findus już od pierwszego dnia wspólnego życia z Pettsonem uczył swojego właściciela odczuwania radości z najmniejszych rzeczy. Każdy poranek celebrowali wspólnym śniadaniem, uśmiechaniem się do siebie, rozmową. Pettson na wyraźną prośbę małego Findusa uszył mu zielone spodnie, które ucieszyły obydwo. Małe gesty życzliwości, traktowania siebie z szacunkiem i uważnością na własne granice, możliwości i potrzeby sprawiały, że przyjaciele odczuwali radość z każdej wykonywanej czynności. Radość jest emocją, która aktywizuje cały układ nerwowy, dając poczucie przebiegających po ciele przyjemnych dreszczy, rozpluwającego się ciepła, motywuje nas do robienia jeszcze większej ilości miłych rzeczy. Mimo tego, że Findus odczuwał czasem lęk czy smutek, największą frajdę sprawiała mu zabawa i cieszenie się z codziennych sytuacji.

Pytania:

- Jak mały Findus trafił do Pettsona?
- Z czego cieszył się Findus?
- Jak ucieszył się Findus, kiedy przymierzył spodnie, zobaczył domek na drzewie, jadł wspólne śniadanie z Pettsonem?
- Jaka zabawa sprawia Tobie najwięcej radości? Jak czuje się wtedy Twoje ciało?
- Jak lubisz się bawić ze swoim zwierzątkiem lub jak mógłbyś się bawić z takim wymarzonem?
- Jak się czujesz, kiedy widzisz kogoś uśmiechniętego, a co się z Tobą dzieje, kiedy widzisz kogoś smutnego?
- Czego jest więcej w Twoim dniu: radości, smutku, złości czy lęku?

Przyjaźń

Zamieszkanie koczurka Findusa z Pettsonem odmieniło życie obu bohaterów. Początkowo staruszek nie wiedział, że ten mały zwierzątko potrafi mówić, i spędzali wspólnie czas, komunikując się tylko za pomocą gestów. Pewnego dnia podczas czytania gazety przez Pettsona Findus zauważył na zdjęciu spodnie i wyraźnie, głośno poprosił: „chcę takie spodnie!” Zdziwiony starzec odszukał materiał i po chwili spodnie były gotowe. Sprawilo to ogrom radości obydwójgu i od tej chwili rozwijała się przyjaźń między koczurkiem i samotnym do tej pory staruszkiem. Stali się nieodłączni, spędzali ze sobą całe dni, świetnie się przy tym bawiąc i wymyślając różne atrakcje, np. domek na drzewie dla Findusa. Kierując się słowami z filmu: „najlepiej się o siebie dba, gdy trzeba dbać o kogoś innego”, bohaterowie uczyli się życia razem, dbając o siebie wzajemnie. Wymyślając i organizując zasadzkę na lisa, byli zgodni i mocno zaangażowani w proces konstruowania i tworzenia pułapki. Wspólne przygotowywanie tortu naleśnikowego z okazji wymyślonych urodzin Findusa zaskoczyło Pettsona wielkością odczuwanego szczęścia i radości. Nigdy wcześniej w swoim samotnym życiu nie odczuwał tylu przyjemnych emocji. Ważne słowa, które zostały wypowiedziane w filmie: „przyjaźń to nie tort naleśnikowy, jak się nią dzielisz, to jest jej więcej”, są dla nas inspiracją do wzajemnej dbałości i pielęgnowania bliskich relacji.

Pytania:

- Od którego momentu rozpoczęła się wzajemna przyjaźń Pettsona i Findusa?
- Opowiedz o sytuacjach, w których widać było przyjaźń koczurka i staruszka? Po czym poznajesz, że byli przyjaciółmi?
- Kto jest Twoim przyjacielem? Człowiek czy zwierzątko? Opowiedz o nim.
- Jaki jesteś dla swojego przyjaciela? Jaki Twój przyjaciel jest dla Ciebie? Jak spędzasz z nim czas? W co

się bawicie? Co razem wymyślacie? Jak dbacie o siebie? Co robicie dla siebie dobrego?

→ Czy każda koleżanka i kolega mogą być Twoimi przyjaciółmi?

Zazdrość

Beztraskie życie w radości i przyjaźni Pettsona i Findusa zostało zachwiane przez pojawienie się w zagrodzie na podwórzu koguta. Bada, która znalazła w lesie kocurka, uratowała koguta z rąk Gustavsona – gospodarza, który denerwował się na każdy dźwięk piania ptaka. Sama także nie była w stanie opiekować się dźwięcznym zwierzątkiem i oddała koguta Pettsonowi. Na podwórzu starca mieszkały kury, które bardzo ucieszyły się na widok tak dostojnego i zadbanego męskiego przedstawiciela gatunku. Dumny kogut każdego ranka swoim głośnym paniem oznajmiał o konieczności wstania z łóżka. Początkowo również Findus wydawał się zadowolony i gościnnie przyjął nowego mieszkańca podwórka. Po pewnym czasie zauważył, że Pettson spędza coraz więcej czasu z rozśpiewanym kogutem. Wstawał wcześniej, żeby przygotować zwierzątkowi śniadanie składające się z dorodnych dżdżownic, mówił z czułością i troską, był zaciekawiony życiem nowego zwierzaka. Zazdrość Findusa zwiększała się z dnia na dzień. Był zazdrosny o to, że przyjaciel spędza czas także z kogutem, już nie tylko z nim. Młody kocurek podjął bardzo poważną decyzję i wyprowadził się od Pettsona, chcąc w ten sposób pokazać przyjacielowi, że to on jest najważniejszy. Po pewnym czasie wrócił do domu, jednak kłamstwem doprowadził do wyprowadzki koguta. Całe zamieszanie zakończyło się zgodnym zamieszkaniem wszystkich na jednym podwórzu i życiem w przyjaźni. Poruszające słowa, będące puentą filmu, oddają zawartą w nim mądrość: „Wszystko dobre lepsze być może, gdy się dzielisz. To co dobre oddajemy, lepsze wraca. Dzielenie się przynosi szczęście”.

Pytania:

→ Jaki nowy mieszkaniec pojawił się na podwórzu Pettsona?

→ Kto najbardziej ucieszył się z zamieszkania koguta? Co odczuwał Findus, widząc relację Pettsona i koguta?

→ Jak zachowywał się Findus? Co myślisz o takim zachowaniu?

→ Kiedy ostatnio czułeś zazdrość? Opowiedz o tej sytuacji.

→ Co robisz, kiedy komuś czegoś zazdrościsz (np. jakiejś fajnej zabawki)? Kto lub co Ci pomaga poradzić sobie z zazdrością?

→ Czego można zazdrościć Tobie?